msz

LÁTVÁNYELEM

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 23. szám, 2017. június 9.

Séta alkonyatkor a békés Andrássy úton. Hiába minden rontó törekvés, szép a sugárút. Távlatilag legalábbis. Közelebbről tekintve előtűnnek a hibák: például a Köröndön a jó pár éve leégett ház teteje még mindig torzóban. De ez nem ronthatja kedvünk: szeretjük a fővárost.

És akkor a megtorpanás: a közeli kis téren néhány fiatalember letolt gatyával pózol, miközben egymás fenekét csapkodják. S kiabálnak a rájuk csodálkozó járókelőknek, szálljanak be ők is. Angolul invitálnak.

Elszégyellem magam. Nem a csupasz fenék látványa az oka. Az én szép Budapestem helyett érzem a dühöt és a megaláztatást.

Nem hiszem, hogy ezt megtennék a Brandenburgi kapunál. Vagy a Big Ben tövében. Vagy...

És bizony arra gondolok: nem a nem látható menekülteket kellene felszólítani, tartsák tiszteletben kultúránkat.